

شعر «زنان»

فریده ثابتی / اسفند ۱۴۰۰

دستی با گل	*****
دستی با تبر و چاقو	روزی که تو خود باشی
دستی با قانون	روزی که رها سازی
دستی با کلام خدا	فریادت را
در کمین تو	روزی که خود بسرایبی
*****	آوازت را
نامت دختر	روزی که خود بنویسی
نامت خواهر	تاریخت را
نامت مادر	زیرا که خود انسانی
نامت همسر	تاریخ سازی
نامت ناموس	*****
نامت زن	زیرا که تاریخ
*****	چیزی نیست
قرن ها سکوت	جز عمل تو
قرن ها اطاعت	*****
قرن ها حق و سرکوب	پس بر خیز
*****	ای داغ نفرت خورده
روزی برای تو	دنیای رنج و حسرت
روزی بنام تو	دنیای وحشت و تبعیض
روزی که هنوز روزت نیست	همراه با "داغ لعنت خورده
تا روز رهایی	دنیای فقر و بندگی "